

Sajarah Kang Kaumpet saka Ayat Patang Puluh — Nomer Rong Puluh Telu

Yehezkiel Nomer Papat

Jeff Pippenger

2026-08-09

Yéhezekièl kawéntar minangka “nabi kang nangisi,” awit panjenenganipun dados pralambang saking satunggal atus sekawan dasa sekawan ewu, ingkang wonten ing pasal sanga saking kitabipun sami sesambat ing pangangen-angen lan sesenggukan awit saking sakehing kaabominasian ingkang katindakaken wonten ing nagari lan ing pasamuwan. Ing pethikan saking Testimonies ingkang sampun kita sebat wonten ing artikel pungkasan, Sister White nyerat, “Sang nabi piyambak punika satunggaling tiyang manca wonten ing tanah manca, ing pundi ambisi tanpa wates lan kekejeman ingkang galak ngasta panguwaos ingkang paling inggil. Menapa ingkang dipun tingali lan dipun mireng babagan tirani lan kaluputan manungsa ndadosaken jiwaniipun kasusahan, lan piyambakipun nangis kanthi pait rina lan wengi.”

Satus patang puluh papat ewu iku “wong-wong buwangané Israèl,” kang wis kasebar, kaya dene digambaraké déning Yézkiel nalika panjenengané digawa menyang pambuwangan. Proses panyegelan kang dipratandhakaké ing Yézkiel sanga iku padha karo Wahyu pitu, lan loro-loroné bab iku dipratélakaké dumadi ing dina-dina wekasan.

“Pameteraian para para abdinipun Allah punika sami kaliyan ingkang katuduhaken dhateng Yéhezekièl wonten ing sesanti.” Testimonies to Ministers, 445.

Saka dhampar, Gusti Allah nuntun para kerub, lan para kerub iku banjur ngatur rodha-rodha. Liwat wahyu iku, Ezekiel kuduné mangertèni bilih Gusti Allah tetep ngasta pangwasan, malah ing mangsa nalika samubarang katon kaya ana ing kahanan bingung. Sister White ngandika “kanthi cara kang padha” sawisé nerangake tatanan Gusti Allah ing dhampar, nuntun para kerub kang ngatur prakara-prakara bumi, kados dene panjenengané nggambarake Yokanan ana ing pasucèn nalika Kristus lumampah ana ing antarané pitu pasamuwan. Ezekiel lan Yokanan iku pralambang tumrap wong-wong kang urip ing mangsa panyegelan saka satus patang puluh papat ewu wong, kang, kados kacathet déning ilham, “The scenes to be enacted in our world are not yet even dreamed of.”

Temtu, nalika Sister White nyerat tembung-tembung punika, tembung-tembung punika leres, nanging ing wekdal panyegelan, tembung-tembung punika manggihaken kasampurnanipun ingkang sampurna. Kinten-kinten kalih dasawarsa kapengker, punapa panjenengan badhé ngira bilih punapa ingkang sapunika kadadosan wonten ing donya punika wonten gandhènganipun kaliyan nggerombolé walang-walang Islam? Walang minangka pralambang Islam ing pasal sanga kitab Wahyu kalebet migrasi walang-walang Afrika sisih lor ing alam. Gerombolan walang-walang ingkang migrasi ing Afrika punika

lumampahipun cocog kaliyan géografi wilayah ingkang dipunrebut déning Islam. Islam punika turunipun Ismael, lan ibunipun Ismael punika Hagar. Hagar ateges “mabur” utawi “mlayu.” Ing basa Arab, asma punika limrahipun dipunwujudaken dados Hajar (حاجرة), lan punika kagandhèng kaliyan akar tembung ingkang sami ingkang maringi kita Hijra (migrasi/maburing Muhammad). Oyod-oyodipun Islam kagandhèng kaliyan boten namung nggerombolé walang, nanging oyod-oyod punika ugi ngemu teges migrasi. Punapa wonten ingkang nate ngimpi bilih imigrasi ilegal punika minangka sawijining perwujudan saking walang Islam?

Apa ana wong sing tau ngimpen manawa para komunis global bakal mbentuk sawijining aliansi karo gerombolan Islam? Islam lan kakuwasan naga para globalis loro-loroné munggah saka jugangan tanpa dhasar ing Wahyu 9/11, sarta jugangan tanpa dhasar iku nglambangaké sawijining perwujudan kakuwasan Iblis. Kaloroné sekutu jaman saiki iku, miturut Kitab Suci kayektèn, minangka piranti-piranti Iblis.

“‘Nalika wong-wong mau wus ngrampungake [lagi ngrampungake] paseksine.’ Wektu nalika saksi loro mau kudu medhar wangsit kanthi kasandhang bagor wus rampung ing taun 1798. Nalika lagi nyedhaki pungkasaning pakaryane ana ing kaanan peteng, perang bakal katindakaké marang wong-wong mau déning kakuwatan kang dilambangaké minangka ‘kewan galak sing munggah saka telenging jurang.’ Ing akèh bangsa ing Éropah, kakuwatan-kakuwatan kang mrentah ing Greja lan Nagara, sajroning atusan taun, wus dikuwasani déning Iblis lumantar papatèn. Nanging ing kéné katuduhaké sawijining pameca anyar saka kakuwatan Satanis.” *The Great Controversy*, 268.

Ing kéné, Sister White ngenali tekane sosialisme ing jaman Révolusi Prancis, nalika uga nyatakake bilih Satan ugi nguwasani kakuwasan kepausan. Kakuwasan kepausan punika ugi medal saking jugangan tanpa dhasar wonten ing Wahyu pitulas, lan wonten ing Wahyu pasal sanga, Islam punika asap ingkang medal saking jugangan tanpa dhasar. Intinipun tetep sami; punapa ilham saestu ngersakake, “Pemandhangan-pemandhangan ingkang badhé kalakon wonten ing donya kita punika taksih dereng nate kapikir babar pisan?” Sinten ingkang nate ngira bilih Islam sapunika badhé nyebar ing saindenging Éropah lan sapunika tumurun dhateng Amérika? Punapa panjenengan nate ngira bilih walang-walang punika badhé kasebar ing saindenging jagad déning para globalis saking Perserikatan Bangsa-Bangsa, Uni Éropa, lan partai demokratis ing Amérika Sarékat?

Sapa sing ngimpi manawa lembaga-lembaga pendhidhikan bakal dikuwasani déning aliansi komunis lan Islam sing saiki dibiayai déning dhuwit pajeg para warga negara, sing ora tau ngarahaké yèn dhuwit pajegé bakal dipigunakaké kanggo ngrusak bangsa sing nyedhiyakake dhuwit pajeg iku.

Sapa sing naté ngimpi yèn Britania Raya bakal nyengkuyung lan ngugemi supaya bocah-bocah wadon kulit putih diperkosa sacara bebarengan, diculik, dipenjara, lan dipatèni déning Islam? Akeh wong nuding kasunyatan yèn saben sistem komunis sing tau ana sajroning sajarah manungsa tansah dadi kegagalan kang pepak, nanging woh saka sosialisme ing Britania padha gedhéné dadi paukuman tumrap sosialisme, kaya déné kegagalan filsafat

ékonomi lan pulitik saka sistem iku.

Sapa sing bakal ngira manawa para sudagar ing bumi bakal diparengake ngenalake racun-racun kanggo nindakake pati massal marang luwih saka pitulas yuta wong?

Sapa sing tau mbayangaké manawa wong-wong kaya George Soros, Bill Gates, lan Anthony Fauci bakal diidinaké nindakaké pakaryan ala sing asipat démonis tanpa ana akibat apa-apa babar pisan?

Nalika Sister White nyariosaken bilih adegan-adegan ingkang kalampahan punika boten badhé dipunimpeni wonten ing pangimpen, piyambakipun ngandharaken punika wonten ing konteks wekdal pemateraianipun satunggal atus patang dasa sekawan èwu. Piyambakipun nindakaken punika minangka lajêngan saking pangandikanipun bab pepèngetipun Kristus wonten ing Matius kalih dasa sekawan, ing pundi piyambakipun nyatet, “Piwulang-piwulang punika kanggé paédah kita. Kita kedah nyantosakên iman kita dhateng Gusti Allah, awit wonten ing sangajenging kita wekdal ingkang badhé nyobi jiwaning manungsa. Kristus, wonten ing Gunung Zaitun, nyariyosakên malih paukuman-paukuman ingkang nggegirisi ingkang badhé ndhisiki rawuhipun kaping kalih.”

Piwulang-piwulang kang nembe dipunsebat punika inggih punika gambaran-gambaran saking Yehezkiel lan Yohanes wonten ing pasucèn nalika sinau mangertos bilih Gusti Allah nguwasani samukawis. Ing satengahing kekacauan lan pambrontakan ingkang sapunika sampun lumampah, kekacauan lan pambrontakan ingkang namung badhé saya ngrembaka nalika sajarah saya majeng, tiyang-tiyang ingkang dados para utusanipun Gusti Allah, kados dene dipungambaraken boten namung déning Yehezkiel lan Yohanes wonten ing Pedaleman, nanging ugi déning Yesaya, namung badhé saged ngliwati sajarah kanthi cara ingkang ngluhuraken Gusti menawi piyambakipun mangertos bilih malah prekawis-prekawis ingkang boten naté kita impèkaken taksih wonten ing sangandhaping pangwasanipun Gusti Allah.

Roda-roda kang saling nyabrang karo roda-roda liyane iku nyakup prastawa-prastawa kang durung tau kabayangaké, lan iku minangka prastawa-prastawa kang kelakon ing mangsa pemeteraian kang diwiwiti ing 9/11. Piwulang-piwulang kang kudu disinaoni iku mung disinaoni déning wong-wong kang lumantar pracaya mlebu menyang Papan Mahasuci lan ndeleng Kristus sarta pepadhangé madhangi saka Pethi Prajanjian. Nalika kamulyan iku dideleng kaya kang diwakili déning Daniel ing pasal sepuluh, golongan kang oleh paédah saka pepadhang iku dipisahaké saka wong-wong kang mlayu saka penglihatan mau.

Lan aku, Dhaniël piyambak, kang nyumurupi wahyu iku; awit para wong kang padha nunggil karo aku ora nyumurupi wahyu iku; nanging geter kang gedhé banget nempuh marang wong-wong mau, nganti padha mlayu ndhelik. Daniel 10:7.

Isih akèh manèh kang bisa dipethik saka pethikan ing artikel sadurungé, nanging nalika kita nutup artikel iki, kita bakal ngrembug siji rodha. Ing artikel pungkasan kita wis nyathet pralambangé angka rong puluh lima, lan sadurungé iku kita uga wis nyawisaké wekdal

kanggo angka telung puluh. Pepadhang saka kitab Yéhezkiël iku dudu mung angka-angka pralambang waé, nanging prayoga yèn dhisik kita ngenal sawatara pralambang angka mau sadurungé miwiti ngetokaké sawatara kajelasan saka ing kahanan kang mbingungaké.

Pitulas

Telung wangsit rong atus seket taun mau nuduhaké sawijining mangsa pitulas taun kang wiwité ana ing pungkasaning sajarah gréja Smirna. Wiwit taun 313 nganti 330, pitulas taun mau minangka pralambang saka madegé reca kéwan iku.

Rong atus seket sèket taun sing diwiwiti ing 457 BC rampung ing 207 BC, pitung taun sawisé perang Raphia lan sepuluh taun sadurungé perang Panium. Saka Raphia tekan Panium ana pitulas taun, lan iki nggambarake sajarah kang kasamun ing ayat patang puluh, kaya dene katuduhake ing ayat sewelas nganti limalas saka Daniel sewelas.

Ptolemaios IV Philopator (uga kawentar minangka Ptolemaios IV) iku panguwasa kang menang ing Peperangan Raphia ing taun 217 SM. Panjenengané mrentah minangka raja (lan faraon) Mesir Ptolemaik wiwit taun 221 SM nganti taun 204 SM, mula panjenengané mrentah suwéné pitulas taun. Panjenengané miwiti pamaréntahané sadurungé Peperangan Raphia, nanging seda sadurungé Peperangan Panium.

Peperangan Raphia, ingkang makili Perang Ukraina, wiwit wonten ing taun 2014 nalika Amérika Sarékat ndadosaken satunggaling révolusi warna ing Ukraina. Ptolemaios IV, ratu kidul, mèlambangaken Vladimir Putin, ingkang miwiti pamaréntahanipun ing taun 2000, yaiku sataun sadèrèngipun panyegelan saking sèket sèket sekawan èwu ing taun 2001 kawiwitan. Kados déné Ptolemaios, Putin miwiti pamaréntahanipun sadèrèngipun perang Ukraina, ingkang dipunlambangaken déning peperangan Raphia ingkang kawiwitan ing taun 2014. Sadèrèngipun Panium, Putin, kados ingkang dipunlambangaken déning Ptolemaios, dipunbusak. Putin miwiti pamaréntahanipun ing taun 2000, mila selaras kaliyan wiwitaning wekdal panyegelan ingkang kawiwitan ing taun candhakipun, 2001. Pitulas taun simbolis, kados ingkang dipunwakili déning Ptolemaios, nandhani mangsa pamaréntahan Putin, lan piyambakipun nindakaken punika salebeting wekdal panyegelan.

Trump ingkang dipunlambangaken déning pungkasaning kalih atus sèket taun ingkang wiwit taun 457 BC mapan wonten ing sajarah kapingidhan ingkang sami kaliyan Putin, satunggaling sajarah ingkang dawanipun pitulas taun, wiwit saking paprangan Raphia. Naga (Putin) lan nabi palsu (Trump) mapan wonten ing salebeting sajarah kapingidhan punika. Ing sajarah punika, kéwan, ingkang dipunwujudaken dados “para perampoking umaté panjenengan” minangka pralambang kakuwasan kapausan, mapan ing pungkasaning pitulas taun saking Raphia dumugi Panium.

Taun 321 nggambarake paugeran Minggu ana ing Amérika Sarékat, lan 321 iku dumunung ana ing sajroning kurun pitulas wiwit Edict of Milan ing 313 nganti tumekaning pambagéaning kakaisaran ing 330.

Sajarah sing dipratandhakaké wiwit saka Paskah Agungé Yosia, kaya déné diarani mangkono, miwiti siklus Yobel kaping pitulasé bangsa Yahudi. Wiwit saka Paskahé Yosia, yaiku kabangunan rohani kang paling gedhé ing Prajanjian Lawas, tekan 22 Oktober, iku nggambaraké sajarah Millerite wiwit 11 Agustus 1840 nganti 22 Oktober 1844, nanging sing luwih wigati manèh iku nggambaraké sajarah saka 9/11 nganti tekan undhang-undhang Minggu. Wektu panyegelané wong satus patang puluh papat ewu dipratandhakaké déning siklus Yobel kaping pitulas wiwit saka Yosia nganti 22 Oktober. Pitulas iku sawijining pralambang sing gegandhèngan karo prastawa-prastawa gedhé ing wektu panyegelan, lan angka pitulas iku sawijining titik ing ngendi rodha-rodhané Yéhèzkièl padha sesilangan.

Ing sajarah kang kasamar ing ayat patang puluh saking kitab Daniel, kados dene kawejangan ing ayat sapuluh dumugi limalas ing bab ingkang sami, naga punika dipunsambungaken kaliyan wilangan “17” lumantar pamaréntahan Ptolemeus. Sajarah saking perang Raphia ing ayat sewelas dumugi perang Raphia ing ayat limalas punika suwéné “17” taun. Sajarah punika nempataken Donald Trump wonten ing tengahing pitulas taun ingkang dipunlambangaken déning kalih perang punika. Gambar kéwan galak ingkang dipunbentuk lan dipuntegakaken déning Trump ing Amérika Sarékat punika dipunlambangaken déning “17” taun wiwit taun 313 dumugi 330. Ing ayat kapisan bab kapisan, Ezekiel wonten ing taun kaping telung puluh saking siklus Yobel kaping “17”. Punapa panjenengan nate ngimpen bilih wilangan pitulas punika nglambangaken salah satunggal saking rodha-roda ingkang dipuntingali déning Ezekiel wonten ing Papan Mahasuci?

Yehezkiel punika pralambangipun tiyang-tiyang ing wekdal panyegelan ingkang kanthi pitados sampun lumebet dhateng Papan Ingkang Mahasuci. Piyambakipun punika para imamipun Petrus.

Kowé uga, minangka watu-watu kang urip, lagi kabangun dadi omah kasukman, dadi imam-imam suci, supaya nyaosaké kurban-kurban kasukman kang kadhèrèkaken déning Gusti Allah lumantar Yesus Kristus. 1 Petrus 2:5.

Wong-wong mau wis diparingi tugas kanggo ngaturaké sawijining pesen marang umat prajanjian Gusti Allah biyèn, sing banjur diliwati, sanadyan wis dipèngeti sadurungé yèn umat prajanjian Gusti Allah biyèn ora bakal weruh utawa krungu.

Panjenengané banjur ngandika marang aku, “He, anaking manungsa, gaweya wetengmu mangan, lan isenana ususmu nganggo gulungan kitab iki kang Dakparingaké marang kowé.” Banjur aku mangan iku; lan ana ing cangkemku legi kaya madu. Panjenengané banjur ngandika marang aku, “He, anaking manungsa, mangkata, lungaa menyang brayat Israèl, lan ngandhaa marang wong-wong mau nganggo pangandikan-Ku. Awit kowé ora kautus marang bangsa kang basa tuturé asing lan basané angel, nanging marang brayat Israèl; dudu marang akèh bangsa kang basa tuturé asing lan basané angel, kang tembung-tembungé ora bisa kokmangertèni. Satemené, saupama Aku ngutus kowé marang wong-wong mau, mesthi padha ngrungokaké kowé. Nanging brayat Israèl ora bakal ngrungokaké kowé, awit padha ora gelem ngrungokaké Aku; amarga sakabèhé brayat Israèl iku padha kendel rai lan atos ati. Lah, rai-mu wis Daktetepaké kuwat

nglawan rai-raié, lan bathukmu kuwat nglawan bathuk-bathuké. Kaya inten kang luwih atos tinimbang watu krempeng, bathukmu wis Dakkadèkaké mangkono; aja wedi marang wong-wong mau, lan aja giris merga saka polatané, sanadyan wong-wong mau iku brayat kang mbrontak.” Ezeziel 3:3–9.

Yèheskèl diprentah supaya martakaké sawijining pesen marang umat prajanjian biyèn, kaya sing kaélingaké déning golongan Protestan ing sajarah Millerit lan pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia ing dina-dina wekasan. Manawa dhèwèké nolak martakaké pesen iku, getihé wong-wong sing katilar tanpa pepéling bakal katanggungkaké marang dhèwèké.

He anake manungsa, Ingsun wus ndadèkaké sira juru-tilik tumrap brayat Israèl; mulané rungokna pangandika saka cangkem-Ku, lan wènèhana pepènget marang wong-wong mau saka Ingsun. Manawa Ingsun ngandika marang wong duraka: Sira mesthi bakal mati; lan sira ora mènèhi pepènget marang dhèwèké, utawa ora ngandika kanggo ngélingaké wong duraka iku saka lakuné kang duraka, supaya nylametaké nyawané; wong duraka iku bakal mati ana ing kaluputané; nanging getihé bakal Ingsun tuntutan saka tanganira. Nanging manawa sira mènèhi pepènget marang wong duraka, lan dhèwèké ora mbalik saka kadurakané, utawa saka lakuné kang duraka, dhèwèké bakal mati ana ing kaluputané; nanging sira wus ngluwari nyawamira. Manèh, manawa wong mursid nyimpang saka kabenerané, lan nindakaké piala, lan Ingsun nempataké sandhungan ana ing ngarepé, dhèwèké bakal mati: marga sira ora mènèhi pepènget marang dhèwèké, dhèwèké bakal mati ana ing dosané, lan kabeneran kang wus ditindakaké ora bakal kèngetan; nanging getihé bakal Ingsun tuntutan saka tanganira. Nanging manawa sira mènèhi pepènget marang wong mursid, supaya wong mursid iku aja nganti gawé dosa, lan dhèwèké temen ora gawé dosa, mesthi bakal urip, amarga wus diwènèhi pepènget; mangkono uga sira wus ngluwari nyawamira. Hezekièl 3:17–21.

Ing sepisanan “sewelas” bab ing Yehezkiel, dhèwèké kaparingi pandelengan bab karusakan Yérusalèm, kang dipralambangaké lumantar wahyu-wahyu ana ing sacedhak Kali Kebar, ing tanah warata, lan ing Yérusalèm. Panjenengané diprèntahaké supaya martakaké pepéling ngenani paukuman kang bakal tumiba marang Yérusalèm. Pesen pepéling bab paukuman kang bakal tumiba marang Yérusalèm iku ya iku pepéling kang kaparingaké luwih dhisik marang gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodikia. Pepéling iku nandhesaké paukuman lan panampikan umaté Allah ing Yérusalèm kang ora nduwèni meterai Allah. Pepéling kang dipralambangaké déning Yehezkiel iku ya iku pepéling ngenani angger-angger Minggu kang enggal bakal teka.

Ing sewelas bab kapisan iku, ing kono kayekten-kayekten iki kaandharake, Yéhezkièl digawe bisu, lan sawisé iku mung ngandika nalika Gusti Allah piyambak kanthi mligi mbikak cangkemé; lan kahanan iki lumaku terus nganti karusakané Yérusalèm, nalika dhèwèké bisa ngandika maneh.

Banjur Roh iku lumebu ing aku, lan ngadegaké aku ana ing sikilku, sarta ngandika karo aku lan ngandika marang aku, “Lungaa, kurungana awakmu ana ing dalemku. Nanging kowé, hé anaking manungsa, lah, wong-wong bakal masang talining iket marang kowé,

lan bakal ngiket kowé nganggo iku, sarta kowé ora bakal metu ana ing antarané wong-wong mau. Lan Aku bakal ndadèkaké ilatmu nèmpele ing langit-langit tutukmu, supaya kowé dadi bisu lan ora dadi wong kang ngélingaké marang wong-wong mau; awit wong-wong mau iku brayat kang mbrontak. Nanging manawa Aku ngandika karo kowé, Aku bakal mbukak tutukmu, lan kowé bakal ngandika marang wong-wong mau, ‘Mangkéné pangandikané Pangéran Allah; sing gelem ngrungokaké, ngrungokakna; lan sing ora gelem, aja gelem: awit wong-wong mau iku brayat kang mbrontak.’” Yehezkiel 3:24–27.

Nalika Yerusalem rubuh, Yéhezkièl bisa ngandika maneh.

Lan kelakon ing taun kaping rolas saka pambuwangan kita, ing sasi kaping sepuluh, ing dina kaping lima sasi iku, ana wong kang uwal saka Yerusalem teka marang aku sarta kandha, “Kutha iku wus katumpes.” Saiki astaning Pangeran Yehuwah wus ana ing atasku ing wayah soré, sadurungé wong kang uwal iku teka; lan Panjenengané wus mbikak cangkemku nganti wong iku teka marang aku ing wayah esuk; sarta cangkemku kabikak, lan aku wus ora bisu manèh. Yehezkiel 33:21, 22.

Tibane Yerusalem nggambarake tibane gréja Advent Hari Kaping Pitu Laodikia ing dina-dina pungkasan. Tibane iku dumadi nalika wong-wong sing wis disegel ing Yerusalem ing pasal sanga banjur diangkat minangka gréja kang menang. Wong-wong Laodikia ing sajroning Yerusalem dijupuk metu, lan satus patang puluh papat èwu iku diangkat nalika karajan kamulyan ditegakaké. Karajan kamulyan iku wis dilambangaké déning madegé karajan sih-rahmat ing salib. Karajan sih-rahmat ing salib iku selaras karo karajan kamulyan ing hukum Minggu, lan loro karajan mau dipasang ana ing runtutan sajarah kenabian kang dumunung ing kitab Yehezkiel. Sewelas pasal kapisan, nalika Yehezkiel dipasang ing sajroning konteks papan suci, nyariosaké bab panyucekan gréjané Allah nalika umat-Né malih saka gréja kang isih perang, yaiku kang ditegesaké minangka kasusun saka gandum lan suket lalang, dadi gréja kang menang, yaiku kang kasusun saka pisungsung gandum Pentakosta.

Lan sira, he pangeran Israèl kang najis lan duraka, kang dinané wis tumeka, nalika pialané piala wus nganti ing wekasané, mangkéné pangandikané Pangéran Allah: Copota serbaning kaluhuran iku, lan uculna makutha iku; iki ora bakal tetep kaya biyèn: sing andhap kaluhurna, lan sing dhuwur asorna. Aku bakal mbalèkaké, mbalèkaké, mbalèkaké iku; lan iku ora bakal ana manèh, nganti rawuhipun Panjenengané kang nduwèni hak tumrap iku; lan bakal Dakwènèhake marang Panjenengané. Yehezkiel 21:25–27.

Zedekia iku raja pungkasaning Yehuda, lan dhèwèké iku “pangeran Israel kang ala, kang dinané wis tekan” ing ayat-ayat iku. Nebukadnésar wus arep ngrebut Yérusalèm, lan makuthané Zedekia bakal dijabat déning Babul, kang banjur bakal digulingaké déning bangsa Mèdi lan Pèrsia, kang sabanjuré bakal digulingaké déning bangsa Yunani, kang bakal digulingaké déning Rum. Gulingan kang katelu tekan ing Rum, yaiku sajarah nalika Sang Raja “kang dadi hake” bakal nampani makutha karajaning sih-rahmat nalika karajan iku

didegaké ana ing salib.

“Kanggo ‘pangeran duraka kang najis’ wis tekan dinané pangétungan pungkasan. ‘Copoten makutha sirah,’ pangandikané Pangéran, ‘lan copoten makutha karajan.’ Ora nganti Kristus piyambak ngedegaké Kratoné manèh, Yéhuda ora diparengaké duwé ratu manèh. ‘Aku bakal mbalikké, mbalikké, mbalikké iku,’ mangkono dhawuh ilahi ngenani dhampar kulawarga Daud; ‘lan iku ora bakal ana manèh, nganti Panjenengané rawuh kang dadi haké; lan Aku bakal maringaké iku marang Panjenengané.’ Ezekiel 21:25–27.” Prophets and Kings, 451.

Ing jaman udan pungkasan, kang wiwit nalika pangadilan tumrap wong urip diwiwiti tanggal 9/11, Kristus ngedegake Kratoning kamulyan-Né.

“Nalika papat malaékat mau ngeculaké, Kristus bakal ngedegaké Kratoné.” Spalding and Magan, 3.

Sawijining mangsa panyawisan diwiwiti ing 9/11, lan nalika hukum Minggu ditetepake, gunung suci kang mulya iku diunggahaké ngluwihi sakehing bukit lan gunung.

Pangandika kang dideleng déning Yésaya bin Amoz bab Yehuda lan Yérusalèm. Lan bakal kelakon ing dina-dina pungkasan, yèn gunung padalemaning Pangéran bakal ditegakaké ana ing pucaking gunung-gunung, lan bakal kaluhuraké ngungkuli bukit-bukit; lan sakehing bangsa bakal mili marani kono. Lan akèh umat bakal padha budhal lan matur, Ayo, padha munggha kita menyang gununging Pangéran, menyang padalemané Allahé Yakub; lan Panjenengané bakal mulang kita bab margi-margi-Nya, lan kita bakal lumaku ana ing dalan-dalané: awit saka Sion bakal metu angger-anggering Torah, lan pangandikané Pangéran saka Yérusalèm. Yesaya 2:1–3.

Ing tanggal 9/11, angin-angin kuwi diluwari banjur ditahan maneh; mangkono iku nandhani wiwitané pangadegé karajané Daniel loro, yaiku sing dipralambangaké minangka watu sing katatah saka gunung lan ngebaki saindenging bumi.

“Paningal punika kaparingaken ing taun 1847 nalika sadèrèngipun namung wonten sedhikit sanget saking para sadèrèk Advent ingkang netepi Sabat, lan saking antawisipun punika namung sedhikit ingkang ngraosaken bilih netepi punika gadhah wigati ingkang cekap kanggé narik garis pemisah antawis umat Allah lan para ingkang boten pitados. Saweg punika kawujudan saking paningal punika wiwit katingal. ‘Wiwitan saking wekdal kasangsaran’ ingkang kasebat wonten mriki boten ngrujuk dhateng wekdal nalika pageblug-pageblug punika wiwit dipun tumpahaken, nanging dhateng sawetawis wekdal cekak sadèrèngipun punika dipun tumpahaken, nalika Kristus taksih wonten ing papan suci. Ing wekdal punika, nalika pakaryan karahayon sami arep kasêdhak pungkasanipun, kasangsaran badhé tumeka ing bumi, lan para bangsa badhé nepsu, nanging taksih dipun kendhalèkaken supados boten ngalang-alangi pakaryanipun malaékat kaping tiga. Ing wekdal punika ‘udan pungkasan,’ utawi panyegeran saking ngarsanipun Gusti, badhé rawuh, kanggé maringi kasekten dhateng swanten banter saking malaékat kaping tiga, lan nyawisaken para suci supados saged

ngadeg ing mangsa nalika pitu pageblug pungkasan badhé dipun tumpahaken.” Early Writings, 85.

Sang Kristus netepaké karajané kang langgeng sajroning mangsa udan pungkasan, lan karajané iku nyakup karajaning sih-rahmat kang wis diadegaké ing salib, sarta uga karajaning kamulyané ing wewaton Minggu. Zedekia menyang Babilon (karajan kapisan), menyang Medo-Persia (karajan kapindho), menyang Yunani (karajan katelu), lan terus menyang Roma kaping (karajan kapapat) nandhani sajarah kang nuntun marang karajaning sih-rahmat. Sajarah iku nandhani runtutan sajarah kang sajajar, wiwit saka Roma Kepausan (Babilon rohani, karajan kalima), tumuju marang Amerika Sarékat (Medo-Persia rohani, karajan kaping nem), tumuju marang Perserikatan Bangsa-Bangsa (Yunani rohani, karajan kaping pitu), lan terus tumuju marang pasamuhan telu warna saka naga, kéwan galak, lan nabi palsu, kang bebarengan mbentuk Roma modhèren (Roma rohani, karajan kaping woluh kang asalé saka pitu).

Kamenanganing karajan iku ing Daniel bab loro digambarake lumantar sawijining watu gedhé, lan para setyané Gusti Allah iku watu-watu ing padaleman suci.

Kowé uga, minangka watu-watu urip, lagi kabangun dadi omah kasukman, dadi imam-imam suci, supaya nyaosaké kurban-kurban kasukman, kang kapareng ana ing ngarsané Allah lumantar Gusti Yesus Kristus. 1 Petrus 2:5.

Karajan langgeng iku ngungkuli kraton-kratoning donya lan ngebaki salumahing bumi kabèh. Ing Yéhezkièl bab patang puluh nganti pungkasaning bukuné, karajan kang padha iku digambaraké minangka padaleman suci kang ngebaki donya kabèh nganggo banyuning urip.

Kita bakal nerusaké prakara-prakara iki ing artikel sabanjuré.